Obvodnímu soudu
pro Prahu 7

OBŽALOBA

Státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 podává dle § 176 odst. 1 trestního řádu obžalobu na obviněné

Vladimíra Kapala, narozeného 23. března 1949 v Praze, důchodce, bytem Průhon142/1, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav,
PhDr. Josefa Skálu, Csc., narozeného 27. května 1952 v Praze, důchodce, bytem Londýnská 537/16, Praha 2,
Juraje Václavíka, narozeného 20. března 1960 v Slovensku, daňového poradce, bytem Okr. Tř. Járy Cimrmana 480, Stará Huť,
Spolek Svobodné rádio, **z.s.**, IČ 04639855, se sídlem V Zátiší 333, Braškov,

že

I. obviněný Vladimír Kapal, obviněný PhDr. Josef Skála, Csc. a obviněný Juraj Václavík

dne 2. 7. 2020 obviněný Vladimír Kapal v rámci diskuzního pořadu Svobodného rádia – Studio Beta z přesně nezjištěného místa prostřednictvím veřejné internetové sítě z adresy internetového rádia Svobodné rádio http://svobodne-radio.cz/2020-07-02-studio-beta-josef-skala-a-jiri-sifrin-katyn odvysílal diskuzi o tzv. Katyňském masakru, které se po Skypu z přesně nezjištěného místa účastnil obviněný PhDr. Josef Skála, Csc., a z místa svého bydliště obviněný Juraj Václavík užívající pseudonym Jiří Šifrin, kdy následně videozáznam této diskuze nahrál obviněný Vladimír Kapal na kanál „Spolek Svobodné rádio“ umístněný ve veřejné internetové síti YouTube https://youtu.be/_DhBvl5bsQ0 pod názvem 2020 – 07 - 02-Studio Beta – Josef Skála a Jiří Šifrin – Katyň o délce nahrávky 1:46:35, přičemž v průběhu celého vysílání obviněný Vladimír Kapal, obviněný PhDr. Josef Skála, Csc., a obviněný Juraj Václavík opakovaně veřejně odmítali, relativizovali a zlehčovali sovětskou odpovědnost a samotný průběh tzv. Katyňského masakru, který je souhrnným označením pro sérii masových vražd převážně polských válečných zajatců spáchaných v roce 1940 příslušníky Lidového komisariátu vnitřních záležitostí Sovětského svazu, tzv. NKVD, kdy toho se dopustili nejméně tím způsobem že:

obviněný Vladimír Kapal v čase 00:00:52 – 00:01:41 uvedl:

„Dobrý večer vážení přátelé. Dnešními hosty, protože jsou dva, Studia Beta Svobodného rádia, je v první řadě vám již známý Josef Skála a vedle něho, tedy po Skypu to máme dneska, je spisovatel Jiří Šifrín, který napsal opravdu skvělou knížku Bůh Synergie, kde jsme se mohli, kdo to četl, dočíst právě fakta, které on získal o Katyňském masakru. A protože to je všechno trošičku jinak, než se nám snaží v současné době namluvit, tak já bych v první řadě oba dva pány přivítal…“,

obviněný PhDr. Josef Skála, Csc., v čase 00:03:22 – 00:04:12 uvedl:

„… abychom rozkouskovali celou tu, celou tu prostě legendu, která dneska se má za, za jistou a garantovanou, a z toho po mém soudu i pro posluchače vznikne celá řada minimálně otazníků, pochybností a já věřím, že i v druhé části, jak to v tomto pořadu bývá zvykem, se ozvou posluchači a budeme moct reagovat na jejich otázky. A teď kratičce k tomu, jako to vzniklo. Několik dní, v podstatě, po porážce Hitlerovských armád u Stalingradu na prahu roku 43 se v nacistickém propagandistickém, a nejen propagandistickém, aparátu začala připravovat kauza Katyň, tzv. Katyňský masakr…“,

obviněný PhDr. Josef Skála, Csc., v čase 00:04:13 – 00:07:46 uvedl:

„… dostavil Adolf Hitler. Joseph Goebbels, ministr propagandy, to celé prostě režíroval a byla na místo vyslána jaksi, jakýsi tým odborníků v uvozovkách vedený jakýmsi profesorem Buhtzem, což byl šéf příslušných útvarů skupiny armád Střed a plukovník SS. A oni provedli údajnou exhumaci obětí uložených v hromadných hrobech a vytvořili legendu, že tito, údajně všechno polští důstojníci, byli zavražděni sovětskou NKVD na jaře roku 1940, a to pustili prostě do oběhu jako velikou kauzu. …“ ,

„…od samého počátku na vytváření té legendy spolupracovala i jaksi polská vláda v londýnské emigraci, přesněji řečeno její ambasáda ve Švýcarsku…“,

„…A na přelomu osmdesátých a devadesátých let, kdy Michail Gorbačov a jeho okolí se pokoušelo jaksi získat přízeň západních politiků tím, že se jim podbízelo brutálním přepisováním vlastních dějin, se k této Goebbelsovské verzi v podstatě připojilo i tehdejší sovětské vedení…“,

obviněný Vladimír Kapal v čase 00:07:46-00:08:25 uvedl:

„…Pane Šifríne, jak vy se díváte na celý tento případ, který jak to vypadá, byl zkonstruován nacisty a Goebbelsem, za podpory té řekl bych protiruské vlády se sídlem ve Švýcarsku“,

obviněný Juraj Václavík v čase 00:08:51 – 00:10:05 uvedl:

„…udělal jsem si potom takový nějaký elementární průzkum a výsledek toho průzkumu jsem mu řekl: „3:1, že to udělali Němci…“,

obviněný Juraj Václavík v čase 00:10:06 – 00:11:12 uvedl:

„…a když jsme spolu mluvili příště, tak mu říkám: „10:1, že to byli Němci…“,

obviněný Vladimír Kapal v čase 00:13:44 – 00:14:06 uvedl:

„…abysme řekli paket číslo jedna je materiál písemný, který je zřejmě vyroben a ex post, a že jsou tam právě dokonce datové a faktologické nesrovnalosti, které vypovídají o tom, že to je uměle vytvořené falzum“,

obviněný Juraj Václavík v čase 00:15:01 – 00:15:55 uvedl:

„…No takhle, on byl pravý v rámci svého zfalšování. Ale jde tam o to, že ten člověk, takhle, zadavatelem této práce byl pravděpodobně Jakovlev…“

obviněný Juraj Václavík v čase 00:15:57 – 00:19:21 uvedl:

„…klíčová záležitost, tady poslední odstaveček tohoto dokumentu říká, jako: prošetření těchto případů předat na trojku v sestavě. A tady jsou tři lidi nějaký, Merkulov, Kobulov a Baštakov. No, je tam drobný problém, totiž tento dokument pochází z 5. března 1940 a 17. listopadu 1939 byly v Sovětském svazu, 1938 pardon, byly v Sovětském svazu trojky zakázány, jo. Žádná troj … Neexist…“,

obviněný Juraj Václavík v čase 00:12:22 – 00:20:36 uvedl:

„…A jeden dokument je z 5. března 1940, budiž. Druhý dokument je také z 5. března 1940, taky ještě řekněme se to dá skousnout. Třetí dokument, který je, který vypadá jako strojopisná kopie toho druhého, je z 27. února 1959, a do toho je docela bizarní ten čtvrtý dokument, který je uveden, který je teda uveden, že byl sestaven 3. března 1959 a do úřadu Chruščova dorazil 20. března 1965“,

obviněný Vladimír Kapal v čase 00:20:36 – 00:21:15 uvedl:

„…aby Josef Skála nám vysvětlil v podstatě už nesmyslnost celého toho místa, protože v době, kdy by, kdy měly údajně, pak se dostaneme ještě k těm ostatkům, ale v době, kdy měly být údajně ty vraždy takovéhle masové prováděny, tak za prvé by to nestačili a za druhé ono tam bylo nějaké rekreační zařízení, které bylo plné lidí a bylo to tak těsně, že by to ti lidé museli vidět…“,

obviněný PhDr. Josef Skála, Csc. v čase 00:21:15 – 00:24:58 uvedl:

„…V roce 1940 byla, tam stála vilka, nebo dům tohoto typu, který byl rekreačním zařízením NKVD, tedy tehdejší tajné policie. Bylo to místo, kde každé, každé léto bylo v blízkém okolí několik pionýrských táborů, pouhých dvě stě metrů od onoho hromadného hrobu, který potom naaranžoval nacistický aparát, vedla nosná silnice prostě první třídy…“,

„…tým německý za účasti zahraničních přinucených odborníků tam dlel od března do tuším 7. června 1943 a tvrdil, že našel po kapsách těch polských důstojníků osobní doklady, všelijaké kvitance, peníze, další věci tohoto typu. U sovětských válečných zajatců platilo, nebo pro, pro zajatce jaksi zajaté sovětskou armádou, sovětskými úřady, platilo, že všechny tyto dokumenty jim byly odebrány. Ten, ten příslušný, ta příslušná norma platila od roku 1931. Tam záměrně, v těch kapsách, byly nalezeny údajně jaksi dokumenty, které končily někdy tím březnem 1940…“,

„…tak byla ta, ty znovu jakoby pohřbené ostatky domněle polských důstojníků, domněle zavražděných NKVD, byly znovu exhumovány a bylo zjištěno několik pozoruhodných věcí. Za prvé spousta těch ostatků nebyla vůbec nijak pitvána ani zkoumána. A za druhé: v kapsách součástí tedy toho co, co měli na sobě, ti, ti polští důstojníci byly, tam se nalezlo spousta dokladů, které byly až z roku 1941…“,

„…byly použity náboje o ráži, kterou sovětská armáda ani bezpečnostní složky nedisponovaly. A že se jednalo o docela konkrétní nábojnice firem Geko a RWS, které byly ráže 6,35 a 75. Sovětské, sovětské pistole obou typů, kromě těch

velkorážných, byly ráže 7,62, čili bylo zřejmé, že to nemohla, nemohla být sovětská, sovětská, sovětská NKVD…“,

obviněný PhDr. Josef Skála, Csc., v čase 00:25:11 – 00:33:06 uvedl:

„…Řada těch polských, jaksi těch, těch ostatků Poláků, měla svázané ruce provazem, který je v podstatě na bázi papíru. Takový provaz v Sovětském svazu k dispozici vůbec nebyl, nikdy. V Sovětském svazu byl pouze konopný provaz. Za další: k masovým popravám, vůbec k popravám někde v lese, tím spíš poblíž pionýrského tábora a podobně, v Sovětském svazu vůbec nedocházelo. Pokud byli lidé popravováni v Sovětském svazu, zejména tohoto typu, tak k tomu docházelo ve vězeních, a, nebo příslušných zařízeních, tedy ve skrytu od širší veřejnosti, a pak k nějakému jejich pohřbívání a tak dále…“

„…A legenda o Katyňském masakru domněle provedeném NKVD říká, že tam bylo tam a v některých dalších místech v okolí pozabíjeno 25 tisíc polských důstojníků. Polských důstojníků 25 tisíc ani nikdy na sovětském území nebylo. Nejvyšší počet, který tam nějak se nacházel, po tom 17. září 1939, podle všech věrohodných dokladů je někde v řádu 9.500, 9.600….“,

„…Ty dokumenty očividně zčásti minimálně zfalšované, z toho paketu jedna, a předané i polské straně potom prezidentem Medveděvem, když v tom mezidobí na přelomu prvního a druhého desetiletí tohoto století byl prezidentem nikoli Vladimír Putin, ale Dmitrij Medveděv, obsahují, ano, obsahují účinnou dokumentaci z NKVD, ale tam nikde, nikde není jeden jediný řádek o rozsudcích a popravách. Ani jeden. To jsou dokumenty, které zachycují, to jsou logistické dokumenty, ty zachycují, že nějaká ten určitý počet lidí je přesouval z místa na místo, ale nikoli k nějaké popravě nebo trestu. Oni totiž stavěli, v tom zajetí, stavěli strategické některé objekty, hlavně silnici Minsk - Moskva a Rovno - Lvov, tuším a tak dále, a tam byli prostě přiveleni, čili z toho důvodu, možná už mluvím dlouho, tak chci zdůraznit následující. Neexistuje jeden jediný doklad o rozhodnutí, že by někdo rozhodl, že mají být tito důstojníci popraveni…“,

„… A tady je řeč o 25 tisících údajných prostě polských důstojníků povražděných. A není o tom nikde jediná zmínka. A když už jsme u toho, tak neexistuje také jedno jediné soudní rozhodnutí, potvrzující tuto legendu…“,

obviněný Vladimír Kapal v čase 00:43:49 – 00:44:29 uvedl:

„…Proč zaprvé se na tom podvodu podílel Chruščov? A proč se na tom podílel Gorbačov a Jelcin?...“,

obviněný PhDr. Josef Skála, Csc., v čase 00:49:57 – 00:51:44 uvedl:

„…Podle svědectví lidí jako byl Lazar Kaganovič, což byl jeden z členů tehdejšího sovětského vedení ve čtyřicátých, padesátých letech, došlo skutečně k popravám některých polských jaksi důstojníků, zdaleka ne jenom armádních, údajně mělo být celkem popraveno 3.196 lidí, kteří se, kteří byli souzeni. A byli souzeni za antisemitské pogromy, za represi, vraždy a tak dále sovětských válečných zajatců. Za represi vlasteneckých demokratických levicových prostě sil. Polsko bylo totalitním režimem za Piłsudského a za Becka. Tito lidé byli výkonnými články a jméno po

jménu, na základě prostě soudních procesů, údajně jich mělo být 3.196, za konkrétní skutky. Nikoli nějaký masové střelby, kdesi prostě v lese pár metrů od pionýrského tábora. Takže to asi se slušelo dodat.“,

obviněný PhDr. Josef Skála, Csc., v čase 01:20:53 – 01:22:05 uvedl:

„…sovětská bezpečnostní moc a vojenská moc popravy tohoto typu nikde a nikdy za války nedělala. To je prostě naprosté unikum, kdyby to byla pravda, tak je to naprosté unikum. Masové popravy v terénu abych tak řekl, do hromadných hrobů, to je čistě německá jaksi metoda…“,

„…Všechny domnělé důkazy těch, kdo tvrdí, že to udělala sovětská NKVD, jsou na vodě a já neznám jediný z těch tzv. důkazů, který by nebyl významně zpochybněn, ne-li generálně zpochybněn fakty, z nich některá jsme zde uvedli a některá můžeme uvést v kterémkoliv příštím pokračování. Abych nezdržoval, já to vidím takhle.“,

obviněný PhDr. Josef Skála, Csc., v čase 01:24:41 – 01:26:07 uvedl:

„…protože v Polsku vždycky byla určitá část společnosti, která tou či onou měrou, jaksi věřila v to, že polské důstojníky, domnělou elitu národa a tak dále povraždila NKVD…“,

přičemž jednotliví obvinění prostřednictvím odvysílané diskuze a poté zveřejněním videa z předmětné diskuze v internetové síti YouTube, veřejně popírali a zpochybňovali sovětskou odpovědnost za válečný zločin tzv. Katyňský masakr, ačkoliv správnost historického výkladu tzv. Katyňského masakru je jednoznačně prokázána a jednotlivá fakta jsou obecně považována za nezpochybnitelná,

tedy

veřejně popírali a zpochybňovali válečný zločin,

čímž spáchali

přečin popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku,

II. obviněný Spolek Svobodné rádio, z.s.

dne 2. 7. 2020 prostřednictvím svého člena a hlavního představitele, obviněného Vladimíra Kapala, který má rozhodující, opakující se a faktický vliv na řízení společnosti Spolek Svobodné rádio z. s. jak předpokládá ustanovení § 8 odst. 1, písm. c) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v rámci činnosti Spolku Svobodné rádio, z.s. a v zájmu Spolku Svobodné rádio, z. s. ve Studiu Beta odvysílal diskuzní pořad z přesně nezjištěného místa prostřednictvím veřejné internetové sítě z adresy internetového rádia Svobodné rádio http://svobodne-radio.cz/2020-07-02-studio-beta-josef-skala-a-jiri-sifrin-katyn/ diskuzi o tzv. Katyňském masakru, které se po Skypu z přesně nezjištěného místa účastnil obviněný PhDr. Josef Skála, Csc. a z místa svého bydliště obviněný Juraj Václavík užívající pseudonym Jiří Šifrin, kdy následně videozáznam této diskuze umístil Spolek Svobodné rádio, z. s., prostřednictvím obviněného Vladimíra Kapala na kanál

s názvem „Spolek Svobodné rádio“ veřejné internetové síti YouTube pod názvem 2020 – 07 - 02-Studio Beta – Josef Skála a Jiří Šifrin – Katyň o délce 1:46:35, přičemž v průběhu celého vysílání opakovaně veřejně Spolek Svobodné rádio, z. s. prostřednictvím obviněného Vladimíra Kapala, odmítal, relativizoval a zlehčoval sovětskou odpovědnost za samotný průběh tzv. Katyňského masakru, který je souhrnným označením pro sérii masových vražd převážně polských válečných zajatců spáchaných v roce 1940 příslušníky Lidového komisariátu vnitřních záležitostí Sovětského svazu, tzv. NKVD, kdy toho se dopustil Spolek Svobodné rádio, z. s. prostřednictvím svého statutárního orgánu, obviněného Vladimíra Kapala, nejméně tím způsobem, že odvysílal následující:

v čase 00:00:52 – 00:01:41 uvedl:

„Dobrý večer vážení přátelé. Dnešními hosty, protože jsou dva, Studia Beta Svobodného rádia, je v první řadě vám již známý Josef Skála a vedle něho, tedy po Skypu to máme dneska, je spisovatel Jiří Šifrín, který napsal opravdu skvělou knížku Bůh Synergie, kde jsme se mohli, kdo to četl, dočíst právě fakta, které on získal o Katyňském masakru. A protože to je všechno trošičku jinak, než se nám snaží v současné době namluvit, tak já bych v první řadě oba dva pány přivítal…“,

v čase 00:07:46-00:08:25 uvedl:

„…Pane Šifríne, jak vy se díváte na celý tento případ, který jak to vypadá, byl zkonstruován nacisty a Goebbelsem, za podpory té řekl bych protiruské vlády se sídlem ve Švýcarsku.“,

v čase 00:13:44 – 00:14:06 uvedl:

„…abysme řekli paket číslo jedna je materiál písemný, který je zřejmě vyroben a ex post, a že jsou tam právě dokonce datové a faktologické nesrovnalosti, které vypovídají o tom, že to je uměle vytvořené falzum.“,

v čase 00:20:36 – 00:21:15 uvedl:

„…aby Josef Skála nám vysvětlil v podstatě už nesmyslnost celého toho místa, protože v době, kdy by, kdy měly údajně, pak se dostaneme ještě k těm ostatkům, ale v době kdy měly být údajně ty vraždy takovéhle masové prováděny, tak za prvé by to nestačili a za druhé ono tam bylo nějaké rekreační zařízení, které bylo plné lidí a bylo to tak těsně, že by to ti lidé museli vidět…“,

v čase 00:43:49 – 00:44:29 uvedl:

„…Proč zaprvé se na tom podvodu podílel Chruščov? A proč se na tom podílel Gorbačov a Jelcin?..“

přičemž obviněný Spolek Svobodné rádio, z. s. prostřednictvím svého člena a hlavního představitele, prostřednictvím odvysílané diskuze a poté zveřejněním videa z předmětné diskuze v internetové síti YouTube, veřejně popíral a zpochybňoval sovětskou odpovědnost za válečný zločin tzv. Katyňský masakr, ačkoliv správnost historického výkladu tzv. Katyňského masakru je jednoznačně prokázána a jednotlivá fakta jsou obecně považována za nezpochybnitelná,

tedy

veřejně popíral a zpochybňoval válečný zločin,

čímž spáchal

přečin popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku.

Navrhuji u hlavního líčení:

1. Konstatovat podstatný obsah vyšetřovacího spisu Policie ČR č.j.NCOZ-2229/TČ-2021-413300-T a podle § 213 odst. 1 trestního řádu předložit stranám k nahlédnutí zejména: expertní stanovisko k problematice katyňského zločinu, č.l. 98-100, expertní stanovisko k problematice katyňského zločinu Historického ústavu Akademie věd České republiky, č.l. 101-107, odborné stanovisko v souvislosti s tzv. katyňským masakrem Ústavu pro studium totalitních režimů, č.l. 108-110, článek z Wikipedie – operace Tannenberg, č.l. 137, Intelligenzaktion, č.l. 138-139, Německá AB-Aktion v Polsku, č.l. 140-141, protokol o ohledání webových stránek, č.l. 161-164, přepis audiozáznamu rozhlasového pořadu, č.l. 166-194, článek on-line deníku Aktuálně.cz, č.l. 195-245, rozsudek Evropského soudu pro lidská práva, č.l. 246-253, úřední záznam k osobám obviněných, č.l. 270-272, trestní oznámení, č.l. 276-277, zprávu o pověsti obviněného Vladimíra Kapala, č.l. 278, opis RT, č.l. 279, opis z evidence přestupků, č.l. 280, složku z Archivu bezpečnostních složek k osobě obviněného PhDr. Josefa Skály, Csc., č.l. 281-398, opis RT, č.l. 400, opis z evidence přestupků, č.l. 401, zprávu o pověsti obviněného Juraje Václavíka, č.l. 402, opis RT, č.l. 403, opis z evidence přestupků, č.l. 404, opis z evidence přestupků právnických osob, č.l. 405.

2. Podle § 213 odst. 1 trestního řádu per analogiam předložit stranám CD s audiozáznamem rozhlasového pořadu, č.l. 165.

3. Za podmínek ustanovení § 211 odst. 5 trestního řádu číst znalecký posudek z odvětví politologie, specializace protinacistický a protikomunistický odboj, č.l. 70-97.

4. Uložit obviněným Vladimírovi Kapalovi, PhDr. Josefovi Skálovi, Csc. a Juraji Václavíkovi podmíněné tresty odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby uvedené v § 405 trestního zákoníku s přiměřenou zkušební dobou.

5. Uložit obviněnému Spolek Svobodné rádio, z.s. podle § 15 odst. 1 písm. i) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, trest uveřejnění rozsudku.

Odůvodnění:

1. V průběhu přípravného řízení byly provedeny nezbytné důkazy umožňující učinit skutkové a právní závěry vyjádřené ve výrokové části obžaloby. Vzhledem k tomu, že obvinění se měli žalovaného jednání dopustit prostřednictvím celosvětové sítě Internet, a vzhledem k tomu, že následek nastal i v Praze 7, Strojnická 27 (sídlo Policejního prezidia České republiky), kam byl doručen e-mail s trestním oznámením

Jiřiny Vaňkové, je dána místní příslušnost Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 k výkonu dozoru, podání obžaloby u Obvodního soudu pro Prahu 7 tak rovněž zakládá místní příslušnost tohoto soudu k řízení.

V rámci přípravného řízení bylo policejním orgánem na základě prověřování zjištěno, že diskuze o tzv. Katyňském masakru mezi obviněnými prostřednictvím internetového rádia Svobodné rádio – Studio Beta, byla vysílána dne 2. 7. 2020, a to veřejně bez nutnosti přihlášení, a dále že v přesně nezjištěnou dobu nahrávku této diskuze Spolek svobodné rádio, z.s., prostřednictvím Vladimíra Kapala nahrál na sociální síť YouTube pod názvem 2020-07-02-Studio Beta – Josef Skála a Jiří Šifrín – Katyň, kde je bez omezení a veřejně přístupná do současné doby. Ke dni 22. 3. 2022 měla nahrávka 8.500 zhlédnutí, 137 souhlasných lajků a žádné záporné lajky. V průběhu diskuze jednotliví obvinění kromě popírání odpovědnosti Sovětského svazu za tzv. Katyňský masakr a zpochybňování jeho rozsahu, rovněž zpochybňují použité prostředky a místo nálezu, přičemž na podporu svých tvrzení nepředložili jakékoliv důkazy, pouze zpochybňovali pravost důkazů stávajících. Obviněný Vladimír Kapal v pořadu vystupuje jako moderátor, ale již na počátku debatu uvádí s tím, že pravda o tzv. Katyňském masakru je jiná, než se v současné době uvádí a pořad nemoderuje nestranně, nýbrž nekriticky přejímá a souhlasí se závěry dalších dvou obviněných, kteří odpovědnost Sovětského svazu za tzv. Katyňský masakr popírají a vrací se k sovětské verzi události z let 1943-1990. Prostřednictvím internetového rádia Svobodné rádio – studio Beta, kde je obviněný Vladimír Kapal statutárním orgánem, poté tyto teze dále veřejně šíří. Za tímto účelem je také celý pořad veden tak, aby tento závěr vynikl a získal rysy nepochybné expertízy. Jako odborník zde vystupuje obviněný Juraj Václavík, který používá pseudonym Jiří Šifrín.

2. Obviněný **Vladimír Kapal** využil svého práva a v přípravném řízení procesně použitelným způsobem nevypovídal.

Obviněný **PhDr. Josef Skála, Csc.**, rovněž využil svého práva a v procesním postavení obviněného nevypovídal.

Obviněný **Juraj Václavík** k věci uvedl, že není nijak politicky zapojený a celé záležitosti se věnoval pouze proto, že v popisech dějinných událostí si všiml závažných rozporů a zajímalo ho, jak to bylo, od nikoho nedostal žádné peníze. Nikdo z nich nebyl účastníkem těchto událostí, všichni je mají pouze zprostředkované a vzhledem k obrovskému zaplevelení podvrhy je třeba všechno pečlivě rozebírat a prověřovat souvislosti mezi zprávami. Dále při svém výslechu zopakoval skutečnosti, které uvedl již v rámci odvysílané diskuze o tzv. Katyňském masakru a opětovně zpochybnil odpovědnost Sovětského svazu za válečný zločin, resp. obviněný uvedl, že rozborem dokumentů zjistil, že v tomto případě nemá žádný rozumný důkaz o vině SSSR, zato má vícero důkazů o vině Německa. Vlastně aplikuje zásady pravděpodobnosti, nejde tedy o politiku, ale logiku.

Obviněný **Spolek Svobodné rádio, z.s.**, zastoupený oprávněnou osobou – Soňou Zikmundovou, předsedkyní výboru spolku, využil svého práva a k věci nevypovídal.

3. Obvinění jsou z žalovaného jednání usvědčováni zejména samotným rozhlasovým pořadem, jehož zvukový záznam i doslovný přepis je součástí spisového materiálu a dále protokolem o ohledání webových stránek

https://youtu.be/_DhBvI5bsQ0 a http://svobodne-radio.cz/2020-07-02-studio-beta-josef-skala-a-jiri-sifrin-katyn/.

Za účelem zjištění a potvrzení historických okolností, průběhu a vyšetřování katyňského zločinu byl vypracován znalecký posudek z oboru sociální vědy, odvětví politologie, specializace protinacistický a protikomunistický odboj (PhDr. Jiří Plachý, Ph.D.), za tímto účelem byla rovněž vypracována odborná stanoviska, a to Ústavu pro studium totalitních režimů, Historického ústavu Akademie věd České republiky, v neposlední řadě byla diskuze zhodnocena v rámci expertního stanoviska doc. PhDr. Jiřího Vykoukala, Csc., zástupce ředitele Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních studií Univerzity Karlovy. Znalecký posudek i odborná stanoviska se dále rovněž zabývala obsahem rozhlasové diskuze, resp. tím, jak byl obviněnými katyňský zločin v rámci jejich debaty podáván, přičemž lze konstatovat, že obviněnými předkládaná verze události byla vyvrácena.

4. Ze znaleckého posudku a odborných stanovisek bylo zjištěno, že dne 5. března 1940 byl Josifu Vissarionoviči Stalinovi a Ústřednímu výboru Všesvazové komunistické stany (ÚV VKS) předložen přísně tajný návrh podepsaný lidovým komisařem vnitra Lavrentijem Pavlovičem Berijou, ve kterém bylo mj. uvedeno, že v zajateckých táborech NKVD SSR a ve věznicích v západních oblastech Ukrajiny a Běloruska se nachází velký počet bývalých důstojníku polské armády, bývalých pracovníků policie a špionážních orgánů, členů polských nacionalistických kontrarevolučních stran, členů odhalených kontrarevolučních povstaleckých organizací, narušitelů hranic aj. Všichni jsou zapřisáhlými nepřáteli sovětské moci, a proto považuje za nutné navrhnout NKVD soudní řízení proti 14.700 bývalých polských důstojníků, úředníků, velkostatkářů, policistů, četníků, politických agitátorů, kolonistů a dozorců nacházejících se v táborech. Dále ve zvláštním projednávání rozhodnout o 11.000 mužích uvězněných ve věznicích západních oblastí Ukrajiny a Běloruska, členů různých kontrarevolučních špionážních a diverzních organizací, bývalých velkostatkářů, fabrikantů, bývalých polských důstojníku, úředníků a narušitelů hranic a použít nejvyšší trest – smrt zastřelením. Stejného dne 5. 3. 1940 byl na zasedání politického byra ÚV VKS přijat závěrečný protokol č. 13/144, v němž byly tyto návrhy schváleny, a to Josifem Vissarionovičem Stalinem, Klimentem Jefremovičem Vorošilovem, Vjačeslavem Michajlovičem Molotovem, Anastázem Ivanovičem Mikojanem, Michailem Kalininem a Lazarem Kaganovičem. Jednalo se o osoby, které byly uvězněny na počátku sovětské invaze na území východního Polska v roce 1939 a následně převezeny do zvláštních sovětských táborů Starobělks, Ostaškov a Kozělsk. K mimosoudní popravě polských vězňů došlo na základě výše uvedeného usnesení důstojníky NKVD v dubnu a květnu 1940 v Katyňském lese, v Charkově a v Kalinu (dnes Tver). Celkem bylo na těchto třech místech zavražděno nejméně 14.453 zajatců.

Pod pojmem tzv. Katyňský masakr jsou tak dnes chápány nejen hromadné popravy polských důstojníku v Katyni, ale i v Charkově a v Kalinu. V Polsku se pak k obětem tzv. Katyňského masakru někdy počítají také oběti další nezákonné perzekuce polských občanů, kteří patřili k výše uvedeným skupinám, a tak počet obětí je někdy uváděn ve výši až 22.000 - 25.000. Do celkového tzv. Katyňského masakru se počítají proto, že jejich fyzická likvidace byla provedena také na základě usnesení ze dne 5. března 1940.

Po napadení Sovětského svazu bývalým spojencem Německem v červnu 1941 byly po uzavření tzv. paktu Sikorski - Majskij obnoveny diplomatické vztahy mezi Polskem a Sovětským svazem, které byly přerušeny dne 17. září 1939 po napadení Polska Sovětským svazem na základě paktu Ribbentrop-Molotov. Na sovětském území se začala formovat polská armáda podléhající polské exilové vládě v Londýně, kdy do vznikající armády měli být začleněni i důstojníci, o kterých Poláci věděli, že se musí nacházet na sovětském území. Čelní představitelé Sovětského svazu však nebyli schopni Polsku uvést, kde se tito důstojníci nacházejí, přičemž osud polských válečných zajatců se stal předmětem jednání mezi Josifem Vissarionovičem Stalinem a předsedou polské exilové vlády gen. Wladyslawem Sikorskim již v únoru 1941.

Na jaře 1943 Němci objevili v Katyňském lese u Smolenska hromadné hroby s tisícovkami těl mrtvých polských důstojníků. Od dubna do začátku června 1943 provedli rozsáhlé exhumace a z masových hrobů bylo vyzvednuto a nově pohřbeno celkem 4.243 obětí. Na základě provedených pitev, nálezům osobních předmětů a dokumentů u jednotlivých těl bylo zřejmé, že k vraždám došlo na jaře, konkrétně v dubnu a květnu 1940 a mezinárodní vyšetřovací komise konstatovala odpovědný za vraždy Sovětský svaz. V září 1943 po osvobození Katyně byla vytvořena sovětská komise, která označila za viníky Německo. Po skončení 2. světové války se Sovětský svaz pokusil za viníka tzv. Katyňského masakru označit nacistické Německo a nechal zařadit vraždy v Katyni jako bod obžaloby proti nacistickým válečným zločincům u Mezinárodního vojenského tribunálu v Norimberku, ale díky naprosto nepřesvědčivým a částečně vyvráceným důkazům předložených sovětskou žalobou, se do závěrečného rozsudku tzv. Katyňský masakr nedostal.

V roce 1952 zvláštní výbor v americkém Kongresu vydal zprávu, ve které došel k jednoznačnému závěru, že tzv. Katyňský masakr byl spáchán sovětskými orgány.

Dne 12. dubna 1990 vydala Tisková agentura Sovětského svazu zprávu, v níž bylo jednoznačně konstatováno, že popravy byly provedeny sovětskou tajnou policií NKVD. Následně čelní představitel SSSR Michail Gorbačov v roce 1990 předal polské straně dokumenty týkající se tzv. Katyňského masakru, omluvil se a přiznal, že jde o zločin stalinismu. V roce 1992 další sadu dokumentů Polsku zpřístupnil ruský prezident Boris Jelcin. Poté, co se počátkem 90. let minulého století pootevřely sovětské archívy, a především promluvili očití svědci z řad bývalých příslušníků NKDV, byla identifikována dvě zbývající místa, kde došlo k hromadným vraždám polských zajatců.

V dubnu 2010 byly elektronické kopie základních dokumentů o tzv. Katyňském masakru na příkaz prezidenta Medveděva zveřejněny na stránkách ruské Federální archivní agentury. V listopadu 2010 ruská Stání duma schválila rezoluci, která prohlásila, že tzv. Katyňský masakr byl zločin provedený na přímý příkaz Stalina a dalších sovětských funkcionářů. V roce 2011 označil tzv. Katyňský masakr za zločin ruský prezident Dmitrij Medveděv s tím, že odpovědnost za tento zločin nese tehdejší Sovětský svaz a snahy o nějaké jiné verze se neopírají ani o historické dokumenty, ani o morální důvody.

Součástí spisového materiálu je i rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci Janowiec a ostatní proti Rusku v rozhodnutí č. 55508/07 a č. 29820/09 ze dne 21. 10. 2013, které shora popsaný skutkový stav potvrdilo.

5. Skutkovou podstatu trestného činu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku naplní ten, kdo veřejně popírá, zpochybňuje, schvaluje nebo se snaží ospravedlnit nacistické, komunistické nebo jiné genocidium nebo nacistické, komunistické nebo jiné zločiny proti lidskosti nebo válečné zločiny nebo zločiny proti míru. Dle ustanovení § 117 písm. a) trestního zákoníku je trestný čin spáchán veřejně, jestliže je spáchán mimo jiné veřejně přístupnou počítačovou sítí, tedy i prostřednictvím celosvětové sítě Internet.

Popíráním se rozumí tvrzení, že k určitým historickým událostem nedošlo. Zpochybňování sice připouští, že k inkriminovaným událostem došlo, avšak bagatelizuje jejich rozsah, dopad či závažnost. Obvinění sice nepopírají samotnou událost, ale opakovaně popírají odpovědnost Sovětského svazu za spáchání katyňského zločinu, který lze považovat za zločin válečný – viz expertní stanovisko doc. PhDr. Jiřího Friedla, Ph.D., DSc., a rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci Janowiec a ostatní proti Rusku v rozhodnutí č. 55508/07 a č. 29820/09 ze dne 21. 10. 2013 v části označené jako Společné částečné nesouhlasné stanovisko soudkyň Ziemele, Laffranque a Keller a soudce De Gaetana, zpochybňují počet obětí i důvody jejich popravení, ačkoliv se jedná o všeobecně známé historické skutečnosti a nezpochybnitelná fakta.

Výroky obviněných byly v přípravném řízení hodnoceny i z hlediska svobody projevu ve smyslu článku 17 Listiny základních práv a svobod a článku 10 odst. 2 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, když v tomto případě lze svobodu projevu a právo šířit informace omezit zákonem, neboť jde o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, a to zejména cti a důstojnosti obětí katyňského zločinu. Omezení je stanoveno zákonem – obvinění jsou stíhání za přečin, který je upraven v ustanovení § 405 trestního zákoníku. Rovněž uváděné informace nejsou prezentovány jako myšlenky či úvahy, ale jako fakta, ovšem bez historicky podložených argumentů a v rozporu s dosud objasněnými skutečnostmi (Katyňský zločin dle znaleckého posudku PhDr. Jiřího Plachého, Ph.D., dnes patří k jedněm z nejlépe objasněných tragédií 20. století, vinu Sovětského svazu na zavraždění minimálně čtrnácti a půl tisíce polských občanů vězněných ve zvláštních táborech Starobělsk, Ostaškov a Kozělsk na jaře 1940 dokazuje řada na sobě nezávislých důkazů).

6. Na základě shora uvedeného tak lze učinit závěr, že obvinění Vladimír Kapal, PhDr. Josef Skála, Csc., a Juraj Václavík naplnili svým jednáním popsaným ve výroku obžaloby všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku, a to jak po stránce objektivní, tak i po stránce subjektivní, neboť v rámci diskuzního rozhlasového pořadu Svobodného rádia – Studio Beta vysílaného prostřednictvím internetu, jehož záznam byl poté umístěn na YouTube, opakovaně veřejně odmítali, relativizovali a zlehčovali sovětskou odpovědnost a samotný průběh tzv. Katyňského masakru, který je souhrnným označením pro sérii masových vražd převážně polských válečných zajatců spáchaných v roce 1940 příslušníky Lidového komisariátu vnitřních záležitostí Sovětského svazu tzv. NKVD, ačkoliv se jedná o všeobecně známé historické skutečnosti a nezpochybnitelná fakta, přičemž tzv. Katyňský masakr lze považovat za válečný zločin.

Rovněž tak lze na základě shora uvedeného učinit závěr, že obviněný Spolek Svobodné rádio, z.s. naplnil svým jednáním popsaným ve výroku obžaloby všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku, a to jak po stránce objektivní, tak i po stránce subjektivní, neboť prostřednictvím svého člena a hlavního představitele, obviněného Vladimíra Kapala, který má rozhodující, opakující se faktický vliv na řízení právnické osoby Spolek Svobodné rádio, z.s., jak předpokládá ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v rámci činnosti Spolku Svobodné rádio, z.s. a v jeho zájmu ve Studiu Beta odvysílal prostřednictvím internetu diskuzní pořad o tzv. Katyňském masakru, jehož záznam byl poté umístěn na YouTube, přičemž opakovaně veřejně Spolek Svobodné rádio, z.s. prostřednictvím obviněného Vladimíra Kapala, odmítal, relativizoval a zlehčoval sovětskou odpovědnost za samotný průběh tzv. Katyňského masakru, který je souhrnným označením pro sérii masových vražd převážně polských válečných zajatců spáchaných v roce 1940 příslušníky Lidového komisariátu vnitřních záležitostí Sovětského svazu tzv. NKVD, ačkoliv se jedná o všeobecně známé historické skutečnosti a nezpochybnitelná fakta, přičemž tzv. Katyňský masakr lze považovat za válečný zločin.

Jednání obviněných je zejména vzhledem k obecnému zájmu státu na ochraně společnosti před popíráním, schvalováním a ospravedlňováním válečných zločinů natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění jejich odpovědnosti podle jiného právního předpisu a je na místě použití trestní represe.

7. K osobě obviněných Vladimíra Kapala, PhDr. Josefa Skály, Csc., a Juraje Václavíka bylo zjištěno, že do současné doby nebyli na území České republiky soudně projednáváni, ani řešeni pro přestupek. Stejně tak nebyl na území České republiky soudně projednáván obviněný Spolek Svobodné rádio, z.s.

8. Ze shora uvedených důvodů je tedy obžaloba na obviněné podávána zcela právem a jejich postavení před soud je plně odůvodněné.

Praha 29. září 2022

Mgr. Jana Behenská v.r.
státní zástupkyně

Za správnost vyhotovení:
Ivana Brožíková

Ivana Brožíková Digitálně podepsal Ivana Brožíková
Datum: 2022.10.06 12:54:30 +02'00'